

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

OTSUSED

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS (EL) 2022/382,

4. märts 2022,

millega määratakse kindlaks Ukrainast lähtuva põgenike massilise sissevoolu olemasolu direktiivi 2001/55/EÜ artikli 5 tähenduses ning nähakse selle tulemusena ette ajutine kaitse

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. juuli 2001. aasta direktiivi 2001/55/EÜ miinimumnõuete kohta ajutise kaitse andmiseks ümberasustatud isikute massilise sissevoolu korral ning meetmete kohta liikmesriikide jõupingutuste tasakaalustamiseks nende isikute vastuvõtmisel ning selle tagajärgede kandmisel, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 5,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) 24. veebruaril 2022 alustasid Venemaa relvajõud ulatuslikku sissetungi Ukrainasse mitmest kohast Venemaa Föderatsioonis, Valgevenest ja Ukrainas asuvatelt väljaspool valitsuse kontrolli olevatelt aladelt.
- (2) Selle tulemusena on Ukraina territooriumi ulatuslikud alad nüüd relvakonflikti piirkonnad, kust on põgenenud või põgenevad tuhanded inimesed.
- (3) Sissetungi järel, millega püütakse õõnestada Euroopa ja ülemaailmset julgeolekut ja stabiilsust, mõistis Euroopa Ülemkogu oma 24. veebruari 2022. aasta järeldustes Venemaa provotseerimata ja põhjendamatu sõjalise agressiooni Ukraina vastu kõige karmimalt hukka, rõhutades, et tegemist on rahvusvahelise õiguse ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni (ÜRO) põhikirja põhimõtete ränga rikkumisega. Euroopa Ülemkogu nõudis, et Venemaa austaks täielikult Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust tema rahvusvaheliselt tunnustatud piirides, mis hõlmab Ukraina õigust oma saatuse üle ise otsustada. Lisaks kinnitas Euroopa Ülemkogu, et selle agressiooni eest, mis põhjustab inimkannatusi ja inimelude kaotust, kannab täielikku vastutust Venemaa valitsus, kes peab oma tegude eest vastutama. Solidaarsusest Ukrainaga leppis Euroopa Ülemkogu kokku täiendavates sanktsioonides, kutsus üles jätkama tööd valmisoleku tagamiseks kõikidel tasanditel ning palus komisjonil teha ettepanek erandolukorra meetmete kohta.
- (4) Liit on näidanud ja näitab ka edaspidi oma kindlameelset toetust Ukrainale ja selle kodanikele, kes seisavad silmitsi Venemaa Föderatsiooni enneolematu agressiooniaktiga. Käesolev otsus on osa liidu vastusest rändesurvele, mis tuleneb Venemaa sõjalisest sissetungist Ukrainasse.
- (5) Selle konflikti tagajärjed on liitu juba mõjutanud, muu hulgas tõenäosusega, et konflikti arenedes tekib liidu idapiiridel suur rändesurve. 1. märtsi 2022. aasta seisuga on Poola, Slovakkia, Ungari ja Rumeenia kaudu Ukrainast liitu saabunud üle 650 000 põgeniku. Võib eeldada nende arvude kasvu.

⁽¹⁾ EÜTL 212, 7.8.2001, lk 12.

- (6) Ukraina on kantud määruse (EL) 2018/1806 ⁽²⁾ II lissasse ja Ukraina kodanikud on vabastatud viisanõudest, kui nad ületavad liikmesriikide välispiire, et viibida liidus kõige rohkem 90 päeva mis tahes 180päevase ajavahemiku jooksul. Kogemuste põhjal, mis saadi 2014. aastal, kui Venemaa annekteeris illegaalselt Krimmi Autonoomse Vabariigi ja Sevastopoli linna, ning Ida-Ukrainas toimunud sõjast, võib oodata, et pooled ukrainlastest, kes saabuvad lühikeseks ajaks viisavabalt liitu, ühinevad pereliikmetega või otsivad liidus tööd, ülejäänud aga taotlevad rahvusvahelist kaitset. Sõltuvalt sellest, kuidas konflikt areneb, on praeguste hinnangute põhjal tõenäoline, et liitu saabub selle relvakonflikti tagajärjel väga suur hulk põgenikke – võimalik, et 2,5–6,5 miljonit inimest –, kellest 1,2–3,2 miljonit taotleb eeldatavasti rahvusvahelist kaitset. ÜRO pagulaste ülemvoliniku hinnangul võib halvima stsenaariumi korral Ukrainast põgeneda kuni 4 miljonit inimest.
- (7) Need arvud näitavad, et liit seisab tõenäoliselt silmitsi olukorraga, mida iseloomustab selliste põgenike massiline sissevool Ukrainast, kellel ei ole Venemaa sõjalise agressiooni tõttu võimalik oma päritoluriiki tagasi pöörduda. Põgenike sissevool oleks tõenäoliselt nii ulatuslik, et valitseb ilmne oht, et liikmesriikide varjupaigasüsteemid ei suuda saabujate vastuvõtmisel vältida ebasoodsat mõju oma süsteemide tõhusale toimimisele või asjaomaste isikute ja teiste kaitset taotlevate isikute huvidele.
- (8) ÜRO on teinud üleskutse anda humanitaarabi, et täita Ukraina kaitse- ja abivajadusi, ning käivitanud Ukraina piirkondliku pagulasküsimuse tegevuskava, milles esitatakse teavet selle kohta, kui palju on abivajajaid ja kellele abi on suunatud.
- (9) ÜRO pagulaste ülemvolinik tervitas paljude liikmesriikide väljendatud toetust direktiiviga 2001/55/EÜ sätestatud ajutise kaitse rakendamisele, et võimaldada kohese ajutise varjupaiga andmist liidus ning hõlbustada vastutuse jagamist Ukrainast põgenevate inimeste eest liikmesriikide vahel.
- (10) Sellele olukorrale reageerimiseks tuleks kindlaks teha massilise põgenike sissevoolu olemasolu direktiivi 2001/55/EÜ tähenduses, et pakkuda neile ajutist kaitset.
- (11) Käesoleva otsuse eesmärk on kehtestada ajutine kaitse Ukrainas elavatele Ukraina kodanikele, kellest on 24. veebruaril 2022 või pärast seda saanud põgenikud samal kuupäeval toimunud Venemaa relvajõudude sõjalise sissetungi tulemusel. Ajutine kaitse tuleks kehtestada ka muude kolmandate riikide kui Ukraina kodanikele, kes on 24. veebruaril 2022 või pärast seda Ukrainast põgenenud ning kellele oli Ukrainas enne 24. veebruari 2022 antud pagulasseisund või samaväärne kaitse. Lisaks on oluline peresid koos hoida ja vältida olukorda, kus ühe ja sama perekonna liikmetel on erinev staatus. Seetõttu on vaja anda ajutine kaitse ka nende isikute pereliikmetele, juhul kui nende perekond viibis põgenike massilise sissevooluni viinud sündmuste ajal juba Ukrainas ja elas seal.
- (12) Samuti on asjakohane ette näha selliste kodakondsuseta isikute ja muude kolmandate riikide kui Ukraina kodanike kaitse, kes suudavad tõendada, et nad elasid enne 24. veebruari 2022 Ukrainas seaduslikult Ukraina õiguse kohaselt välja antud kehtiva alalise elamisloa alusel, ning kellel ei ole võimalik turvaliselt ja püsivalt oma päritoluriiki või -piirkonda tagasi pöörduda. See kaitse peaks väljenduma kas käesoleva otsuse kohaldamises nende suhtes või muu siseriikliku õiguse kohases piisavas kaitstes, mille üle otsustab iga liikmesriik. Inimesed, kes soovivad kaitset saada, peaksid suutma tõendada, et nad vastavad neile kõlblikuskriteeriumidele, esitades asjakohased dokumendid asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele. Kui nad ei saa asjaomaseid dokumente esitada, peaksid liikmesriigid suunama nad tagasi asjakohasele menetlusele.
- (13) Kooskõlas direktiiviga 2001/55/EÜ võivad liikmesriigid laiendada ajutist kaitset kõigile teistele kodakondsuseta isikutele või muude kolmandate riikide kui Ukraina kodanikele, kes elavad seaduslikult Ukrainas ning kellel ei ole võimalik turvaliselt ja püsivalt oma päritoluriiki või -piirkonda tagasi pöörduda. Selliste isikute hulka võivad kuuluda kolmandate riikide kodanikud, kes õppisid või töötasid lühiajaliselt Ukrainas sellel ajal, kui toimusid

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1806, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (ELT L 303, 28.11.2018, lk 39).

põgenike massilist sissevoolu põhjustanud sündmused. Need isikud tuleks igal juhul lubada liitu humanitaarsetel põhjustel, ennekõike ilma et neilt nõutaks kehtivat viisat või piisavaid elatusvahendeid või kehtivaid reisidokumente, selleks et tagada neile turvaline läbisõit oma päritoluriiki või -piirkonda tagasipöördumiseks.

- (14) Liikmesriigid võivad ajutist kaitset lisaks käesoleva otsusega hõlmatud põgenike kategooriatele laiendada ka teistele isikutele, kes on põgenenud samadel põhjustel ning samast päritoluriigist või -piirkonnast, nagu on osutatud käesolevas otsuses. Sellisel juhul peaksid liikmesriigid nõukogu ja komisjoni sellest viivitamata teavitama. Sellega seoses tuleks liikmesriike julgustada kaaluma võimalust laiendada ajutist kaitset isikutele, kes põgenesid Ukrainast lühikest aega enne 24. veebruari 2022 pingete suurenedes või kes viibisid vahetult enne nimetatud kuupäeva liidu territooriumil (näiteks puhkusel või tööga seotud põhjustel) ning kes ei saa relvakonflikti tõttu Ukrainasse tagasi pöörduda.
- (15) Märgitakse, et liikmesriigid on avalduses kokku leppinud, et nad ei kohalda direktiivi 2001/55/EÜ artiklit 11.
- (16) Praeguses olukorras on ajutine kaitse kõige sobilikum vahend. Arvestades erakorralist ja pretsedenditult olukorda, sealhulgas Venemaa Föderatsiooni sõjalist sissetungi Ukrainasse ja põgenike massilise sissevoolu ulatust, peaks ajutine kaitse võimaldama neil kasutada kõikjal liidus ühtlustatud õigusi, mis pakuvad piisaval tasemel kaitset. Ajutise kaitse kehtestamine on eeldatavasti kasulik ka liikmesriikide seisukohast, kuna sellega kaasnevad õigused vähendavad põgenike vajadust taotleda kohe rahvusvahelist kaitset ja seega ohtu koormata üle nende varjupaigasüsteeme, kuna neist õigustest tulenevalt viiakse formaalsused olukorra pakilisuse tõttu miinimumini. Lisaks on Ukraina kodanikel kui viisavabalt reisivatel isikutel liidus vaba liikumise õigus 90 päeva pikkuse ajavahemiku kestel pärast nende territooriumile lubamist. Selle alusel saavad nad valida liikmesriigi, kus nad soovivad kasutada ajutise kaitsega seotud õigusi ning ühineda kõikjal liidus oma perekonna ja sõpradega, kes kuuluvad praegu liidus eksisteeriva diasporaa suurde võrgustikku. Praktikas hõlbustab see eri liikmesriikide jõupingutuste tasakaalustamist ja vähendab seega survet riiklikele vastuvõtusüsteemidele. Pärast seda, kui liikmesriik on välja andnud direktiivi 2001/55/EÜ kohase elamisloa, peaks ajutise kaitse saanud isikul – hoolimata tema õigusest reisida liidus 90 päeva jooksul 180 päeva pikkuse ajavahemiku kestel – olema õigus kasutada ajutisest kaitsest tulenevaid õigusi ainult elamisloa välja andnud liikmesriigis. See ei tohiks piirata liikmesriikide võimalust otsustada anda elamisloa ükskõik millal isikutele, kellel on käesoleva otsuse kohane ajutine kaitse.
- (17) Käesolev otsus on kooskõlas riiklike ajutise kaitse kavadega, mida võib käsitada direktiivi 2001/55/EÜ rakendavatena, ja seda saab kohaldada kavu täiendades. Kui liikmesriigil on riiklik kava, mis on soodsam kui direktiivis 2001/55/EÜ sätestatud kord, peaks liikmesriigil olema võimalus selle kohaldamist jätkata, kuna kõnealuse direktiivi kohaselt võivad liikmesriigid võtta vastu või säilitada ajutise kaitsega hõlmatud isikute suhtes soodsamaid sätteid. Ent kui riiklik kava on ebasoodsam, peaks liikmesriik tagama direktiiviga 2001/55/EÜ ette nähtud täiendavad õigused.
- (18) Direktiivis 2001/55/EÜ on nõuetekohaselt arvesse võetud liikmesriikidel lasuvat vastutust seoses avaliku korra säilitamise ja sisejulgeoleku kaitsega, kuna see lubab liikmesriikidel põgenikule ajutist kaitset mitte võimaldada, kui on piisavalt põhjust arvata, et ta on pannud toime rahuvastase kuriteo, sõjakuriteo või inimsusevastase kuriteo, nagu need on määratletud rahvusvahelise õiguse aktides, millega nähakse ette selliseid kuritegusid käsitlevad sätteid; kui ta on enne ajutist kaitset saava isikuna vastuvõtmist pannud väljaspool vastuvõtva liikmesriiki toime raske mittepoliitilise kuriteo või ta on mõistetud süüdi ÜRO eesmärkide ja põhimõtetega vastuolus olevate tegude toimepanemises. Lisaks lubab direktiiv liikmesriikidel põgenikule ajutist kaitset mitte võimaldada, kui on alust käsitada seda isikut ohuna vastuvõtva liikmesriigi julgeolekule või vastuvõtva liikmesriigi ühiskonnale.
- (19) Ajutise kaitse andmisel peaksid liikmesriigid tagama, et ajutise kaitse saanud isikute andmeid töödeldakse kooskõlas nõuetega, mis on kehtestatud liidu andmekaitseõigustikus, eeskätt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/679 ⁽³⁾.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679, füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

- (20) Käesolev otsus peaks võimaldama liidul koordineerida ja tähelepanelikult seirata liikmesriikide vastuvõtusuutlikkust, et võtta vajadust mõõda meetmeid ja pakkuda täiendavat tuge. Direktiiviga 2001/55/EÜ kohustatakse liikmesriike tegema komisjoniga kooskõlastatud koostööd ja vahetama teavet, et hõlbustada ajutise kaitse rakendamist. See peaks toimuma nn solidaarsusplatvormi kaudu, kus liikmesriigid vahetavad teavet oma vastuvõtusuutlikkuse ning nende territooriumil viibivate ajutise kaitse saanud isikute arvu kohta. Teabe põhjal, mille mõned liikmesriigid on seni ELi rändevaldkonna valmisoleku- ja kriisikava võrgustiku kaudu edastanud, on vastuvõtusuutlikkus (mis on oluliselt suurem kui liidus elava Ukraina diasporaa vastuvõtuvõime) üle 310 000 koha. Selle teabevahetuse eesmärgil peaks komisjon asuma koordineerija rolli. Lisaks sellele on viimastel aastatel loodud erinevaid platvorme, mille eesmärk on tagada liikmesriikidevaheline koostöö ning mille hulgas peaks nõukogu direktiivi 2001/55/EÜ kohase halduskoostöö jaoks kõige sobivaim võrgustik olema komisjoni soovitus (EL) 2020/1366⁽⁴⁾ kohane ELi rändevaldkonna valmisoleku- ja kriisikava võrgustik. Liikmesriigid peaksid panustama ka liidu ühisesse olukorrateadlikkusse, jagades asjakohast teavet kriisidele poliitilist reageerimist käsitleva integreeritud korra (IPCR)⁽⁵⁾ kohaselt. Vajaduse korral tuleks konsulteerida Euroopa välisteenistusega. Selles kontekstis peaksid liikmesriigid tegema tihedat koostööd ka ÜRO pagulaste ülemvolinikuga.
- (21) Direktiivi 2001/55/EÜ kohaselt peaks ajutise kaitse kestus olema esialgu üks aasta. Kui nimetatud ajavahemikku kõnealuse direktiivi artikli 6 lõike 1 punkti b alusel ei lõpetata, tuleks seda kuuekuuliste ajavahemike kaupa kuni ühe aasta võrra automaatselt pikendada. Komisjon seirab olukorda pidevalt ja hindab seda. Ta võib igal hetkel teha nõukogule ettepaneku ajutine kaitse lõpetada, kui olukord Ukrainas võimaldab ajutise kaitse saajatel turvaliselt ja püsivalt tagasi pöörduda, või teha ettepaneku, et nõukogu pikendab ajutist kaitset kuni üheks aastaks.
- (22) Direktiivi 2001/55/EÜ artikli 24 kohaldamisel tuleks viidet nõukogu otsusega 2000/596/EÜ⁽⁶⁾ loodud Euroopa Pagulastfondile käsitada viitena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/1147⁽⁷⁾ loodud Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondile. Kõiki liikmesriikide pingutusi käesolevast otsusest tulenevate kohustuste täimisel toetatakse rahaliselt liidu vahenditest. Konkreetsete hädaabivajaduste rahuldamiseks võib kaasata vahendeid ka mitmeaastase finantsraamistikuga 2021–2027 hädaabi- ja pändlikkusmeetmete kaudu. Lisaks sellele on aktiveeritud⁽⁸⁾ liidu elanikkonnakaitse mehhanism⁽⁹⁾. Nimetatud mehhanismi kaudu saavad liikmesriigid taotleda esemeid, mis on olulised nende territooriumil viibivate Ukrainast pärit põgenike vajaduste rahuldamiseks, ja saavad kasutada selle abi kohaletoimetamisel kaasrahastamist.
- (23) Pärast direktiivi 2001/55/EÜ vastuvõtmist on loodud mitu liidu asutust või on suurendatud juba varem loodud asutuste volitusi. Selles kontekstis peaks komisjon tegema koostööd Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ameti (Frontex), Euroopa Liidu Varjupaigaameti (EUAA) ja Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Ametiga (Europol), et olukorda pidevalt seirata ja hinnata. Lisaks peaksid Frontex, EUAA ja Europol andma operatiivtuge abi taotlenud liikmesriikidele, et aidata neil olukorraga toime tulla, muu hulgas käesoleva otsuse kohaldamise eesmärgil.
- (24) Käesolevas otsuses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.
- (25) Direktiiv 2001/55/EÜ on lirmaale siduv ja seepärast osaleb ta käesoleva otsuse vastuvõtmisel.

⁽⁴⁾ Komisjoni 23. septembri 2020. aasta soovitus (EL) 2020/1366 rändevaldkonna valmisolekut ja kriisiohjet puudutava ELi mehhanismi kohta (rändevaldkonna valmisoleku- ja kriisikava) (ELT L 317, 1.10.2020, lk 26).

⁽⁵⁾ Nõukogu 11. detsembri 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/1993, mis käsitleb ELi integreeritud korda poliitiliseks reageerimiseks kriisidele (ELT L 320, 17.12.2018, lk 28).

⁽⁶⁾ Nõukogu 28. septembri 2000. aasta otsus 2000/596/EÜ, millega asutatakse Euroopa Pagulaste Fond (EÜT L 252, 6.10.2000, lk 12).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2021. aasta määrus (EL) 2021/1147, millega luuakse Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifond (ELT L 251, 15.7.2021, lk 1).

⁽⁸⁾ 2022. aasta 28. veebruari seisuga on seda teinud Slovakkia.

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2021. aasta määrus (EL) 2021/836, millega muudetakse otsust nr 1313/2013/EL liidu elanikkonnakaitse mehhanismi kohta (ELT L 185, 26.5.2021, lk 1).

- (26) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (27) Pidades silmas olukorra pakilisust, peaks käesolev otsus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevaga määratakse kindlaks, et toimub Ukrainast relvakonflikti tagajärjel lahkuma sunnitud põgenike massiline sissevool liitu.

Artikkel 2

Isikud, kelle suhtes ajutist kaitset kohaldatakse

1. Käesolevat otsust kohaldatakse järgmiste isikute kategooriate suhtes, kes olid sunnitud põgenema 24. veebruaril 2022 või pärast seda kuupäeva tulenevalt Venemaa relvajõudude sõjalisest sissetungist, mis algas nimetatud kuupäeval:
  - a) enne 24. veebruari 2022 Ukrainas elanud Ukraina kodanikud;
  - b) kodakondsuseta isikud ja muude kolmandate riikide kui Ukraina kodanikud, kellel oli Ukrainas rahvusvahelint kaitse või samaväärne riiklik kaitse enne 24. veebruari 2022; ning
  - c) punktides a ja b osutatud isikute pereliikmed.
2. Liikmesriigid kohaldavad käesolevat otsust või oma siseriikliku õiguse kohast piisavat kaitset kodakondsuseta isikute ja muude kolmandate riikide kui Ukraina kodanike suhtes, kes suudavad Ukraina õiguse kohaselt välja antud kehtiva alalise elamisloa alusel tõendada, et nad elasid Ukrainas seaduslikult enne 24. veebruari 2022 ning et nad ei saa turvalistel ja püsivatel tingimustel oma päritoluriiki või -piirkonda tagasi pöörduda.
3. Kooskõlas direktiivi 2001/55/EÜ artikliga 7 võivad liikmesriigid kohaldada käesolevat otsust ka teiste isikute, kaasa arvatud kodakondsuseta isikute ja muude kolmandate riikide kui Ukraina kodanike suhtes, kes elasid seaduslikult Ukrainas ning kes ei saa turvalistel ja püsivatel tingimustel oma päritoluriiki või -piirkonda tagasi pöörduda.
4. Lõike 1 punkti c kohaldamisel tuleks järgmisi isikuid käsitada pereliikmetena, juhul kui pere viibis ja selle elukoht oli juba enne 24. veebruari 2022 Ukrainas:
  - a) lõike 1 punktides a või b osutatud isiku abikaasa või temaga püsivas suhtes olev vabaabielukaaslane, kui asjaomase liikmesriigi õigusaktide või tava kohaselt koheldakse vabaabielupaare välismaalasi käsitlevate siseriiklike õigusaktide alusel võrdväärselt abielus paaridega;
  - b) lõike 1 punktides a või b osutatud isiku või tema abikaasa vallalised alaealised lapsed, olenemata sellest, kas nad on sündinud abielust või väljaspool abielu või nad on lapsendatud;
  - c) teised lähisugulased, kes elasid perekonna koosseisus põgenike massilise sissevoolu põhjustanud sündmuste ajal ning olid sel ajal täielikult või osaliselt lõike 1 punktides a või b osutatud isikust sõltuvad.

*Artikkel 3***Koostöö ja seire**

1. Direktiivi 2001/55/EÜ artikli 27 kohaldamisel kasutavad liikmesriigid rändevaldkonna valmisoleku- ja kriisikava võrgustikku kooskõlas soovitusena (EL) 2020/1366. Lisaks sellele peaks liikmesriigid panustama ka liidu ühisesse olukorrateadlikkusse, jagades asjakohast teavet kriisidele poliitilist reageerimist käsitleva integreeritud (IPCR) korra kohaselt.
2. Komisjon koordineerib koostööd ja teabevahetust liikmesriikide vahel, eelkõige seoses iga liikmesriigi vastuvõtusuuatlikkuse seire ja täiendava toetuse vajaduse kindlakstegemisega.

Selleks seirab komisjon koostöös liikmesriikide, Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ameti (Frontex), Euroopa Liidu Varjupaigaameti (EUAA) ja Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Ametiga (Europol) pidevalt olukorda ja hindab seda, kasutades ELi rändevaldkonna valmisoleku- ja kriisikava võrgustikku.

Lisaks annavad Frontex, EUAA ja Europol operatiivtuge nimetatud ametite abi taotlenud liikmesriikidele, et aidata neil olukorraga toime tulla, kaasa arvatud käesoleva otsuse kohaldamise eesmärgil.

*Artikkel 4***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Brüssel, 4. märts 2022

*Nõukogu nimel
eesistuja*

J. BORRELL FONTELLES
